



“МЕЖДУНАРОДНА АСОЦИАЦИЯ КАРАКАЧАНСКО КУЧЕ” (МАКК) ПРАВИЛНИК ЗА СЕЛЕКЦИЯ И РАЗВЪЖДАНЕ /ПСР/

Успехите при чистопородното развъждане идват бавно, но са сигурни и трайни!

1.Общи положения:

- 1.1. Този правилник се съобразява с рамковите изисквания на FCI.
- 1.2. Прилага се единствено и само методът на чистопородното развъждане. Изключения не се допускат.
- 1.3.Правилникът за развъждане /ПСР/ способства за развитие на планомерна селекция и развъждане на функционално здрави, чистокръвни, работоспособни, каракачански кучета със стабилен и уравновесен характер. Компетентен и отговорен за селекция и развъждане на каракачански кучета/КК/ в България, и извън нея е “Международната асоциация каракачанско куче” /МАКК/. Това включва направляване на селекцията и развъждането, консултация и контрол на същите, както и водене на Родословна книга и регистри. МАКК води методична борба с наследствените дефекти. МАКК не ограничава с излишни формални предписания своите членове, занимаващи се със селекция и развъждане, във възможностите им за свободна селекционна изява. МАКК е в правото си да реши реда за присъждане на отличия на развъдчици за образцово отглеждане и развъждане на кучета.
- 1.4.МАКК е единствената организация, която има право да контролира и направлява селекцията на КК в съответствие със стандарта на породата, утвърден от “Държавната комисия по породи животни” на заседание от 10.08.2005 г. и патентован от “Патентно Ведомство на Република България” със сертификат №10675 от 30.11.2005г.
- 1.5. Правилникът за селекционно развъждане на МАКК, служи за съхраняване и развитие на породата КК и урежда цялостната дейност на селекционното развъждане. Правилникът е съставна част на устава и е задължителен за всички членове на МАКК.

2. Право на селекция и развъждане:

- 2.1. Развъдчик в смисъла на този правилник е всеки член на МАКК, който притежава поне едно женско каракачанско куче, годно за разплод, което е регистрирано в Родословната книга на МАКК, получило е екстериорна оценка минимум “добър” от експерт на МАКК.
- 2.2. Развъдчикът е длъжен да осигури време за оглед на кученцата от регионалният отговорник по развъждането в определения срок. Всеки собственик на чистокръвно куче, е длъжен да спазва необходимата медицинска профилактика на кучето си и да осигури условия за правилното му физическо и психическо развитие.

3. Консултация за селекция, развъждане и контрол на селекцията и развъждането:

- 3.1. МАКК е длъжна да осигури консултация на развъдчиците и контрол на селекционното развъждане. За тази цел МАКК определя комисия, която да дава консултации на собствениците на кучета, годни за разплод. Това е Комисията по селекция и развъждане. Определя се от УС на МАКК.
- 3.2. Отговорници за селекционно развъждане на МАКК:
 - 3.2.1. Председателят на Комисията по селекция и развъждане има право да издава родословия и да ги завежда с номер, в Родословната книга /ПК/.

3.2.2. Право на проследяване и контрол на селекционното развъждане по места, имат Регионалните отговорници за селекционно развъждане.

3.2.3. Регионалните отговорници по селекция и развъждане, могат да подписват «Акт за съешаване», «Протокол за оглед на новородените кученца», като Акта е в 3 екземпляра – 1 за собственика на женската, 1 за собственика на мъжката и 1 се изпраща на Председателя на Комисията по селекция и развъждане, а Протокола за оглед е в 2 екземпляра – 1 за развъдчика и 1 се изпраща на Председателя на Комисията по селекция и развъждане/КСР/.

3.2.4. Председателя на КСР съхранява документацията свързана с развъждането, издава родословия и попълва Родословната книга. В края на всяка година Председателя на КСР е длъжен да изготви доклад за състоянието на генофонда на регистрираните и произведените в МАКК кучета, който да представи пред УС, а в последствие и пред ОС.

3.3. Задължения на отговорниците по развъждане :

3.3.1. Отговорниците по развъждане са длъжни да съветват и консултират членовете на клуба по всички въпроси, свързани със селекционното развъждане.

3.3.2. Отговорниците за селекционно развъждане са длъжни редовно да участват в курсовете за селекционно развъждане, провеждани от МАКК, с цел постоянно актуализиране нивото на познания.

3.3.3. Регионалният отговорник за селекционно развъждане отговаря за проследяването и формалното приемане на кучилото в неговата секция. Същият следва да направи първи оглед на кученцата, на 14 – 16 ден от раждането им. Огледът се извършва още веднъж преди издаването на родословия на кучилото – на 35 – 45 дни.

3.4. Развъдчикът е длъжен да осигури възможност за огледите. Те следва да се проведат с цел проверка на условията на отглеждане, качеството и състоянието на новородените. Всякакви съмнения породени у отговорника по отношение на редовността на развъдната дейност следва да се съобщят на Председателя на КСР.

3.5. С цел идентификация на кученцата произведени в МАКК задължително се извършва татуиране, или идентификация посредством микрочип, на цялото кучило без изключения.

3.5.1. Татуировката се прави на едното ухо или от вътрешната страна на бедрото, а ако се използва микрочип, то той се инплантира подкожно в областта на горната 1/3 от врата от лявата страна.

3.5.2. Идентификацията се извършва от Регионалния отговорник по развъждане или от развъдчика и обхваща цялото кучило, включително и кученцата отглеждани от дойка.

3.5.3. Ако татуираният номер или микрочип, по-късно се окаже нечетлив, следва да се съобщи на Комисията по развъждане.

3.5.4. Разходите за допълнително татуиране/чипиране са за сметка на собственика на кучето. Молби за възстановяване на щети, произтичащи от татуирането не се допускат.

4. Предпоставки за селекционно развъждане и селекционно-развъдна дейност:

4.1. За селекционно развъждане се допускат само родословни, здрави кучета със стабилна психика, записани в Родословната Книга, получили екстериорна оценка. Оценката може да бъде – за женски, минимум “Добър” и за мъжки, минимум “Много добър” - извършва се от експерт на МАКК или на екстериорна изложба на МАКК.

4.2. На кучката и кученцата трябва да бъде подсигурено много добро отглеждане, а основни предпоставки за това са възможността за свободно движение, пълноценно хранене и психически комфорт.

4.3. Основни положения:

4.3.1. Минималната възраст за влизане в разплод за женско куче е 20 месеца.

4.3.2. Минималната възраст за влизане в разплод за мъжко куче е 24 месеца

4.4. Селекционно - развъдна дейност – методи на развъждане:

4.4.1 Чистопородно развъждане – в смисъла на настоящият правилник е единствено допустимо. Чистопородното развъждане е тясно свързано с развъждането по линии, това способства за поддържане на структурата на породата.

Генеалогична линия: включва всички потомци на определен мъжки разплодник, без да се търсят у тях други изисквания, освен кръвно родство с разплодника.

Заводска линия: включва само онези потомци на даден мъжки разплодник, които освен че имат кръвно родство с разплодника, имат и фенотипно сходство по някои признаци с него, напр. тип на телосложението, тип на главата, цвят и дължина на космената покривка, характер и др.

Инбредна линия: подобна на заводската, но се прилага близкородствено развъждане по мъжкия разплодник, основоположник на дадената линия.

Между линейно развъждане: често пъти при подбор на животни от две независими инбредни линии, се цели проява на хетерозисен ефект, или поколението да превиши по качества родителите си.

Фамилия: женските потомци, близки по фенотип, и кръвно сродни с дадена много ценна женска, оформят т. нар. Фамилия.

4.4.2. Инбридинг – близкородствено съешаване. Използва се за затвърждаване на определени качества на даден много ценен разплодник. Продукт на родствено съешаване са животните, които имат повтарящи се (общи) прародители в двете половини на родословието (бащината и майчината половини). Умелото прилагане на инбридинг може да окаже много бърз положителен ефект в популацията животни, като налагане на определени търсени качества и тяхното затвърждаване в поколенията. Инбредни разплодници в повечето случаи са препотентни по своите качества и твърдо ги предават в потомците си. В същото време стихийният инбридинг с проявата на т.нар. инбредна депресия, може безвъзвратно да увреди дадена порода.

- Препоръчителен инбридинг - умерено родство : IV-IV, IV-III, II-V, I-V, I-IV пояс или далечно родство : V-V, IV-V, III-V пояс.

В определени случаи – при много ценни, проверени разплодници, след решение на комисията по селекция, се разрешава инбридинг – кръвосмешение и тясно родство: I-II, II-II, I-III, II-III, III-III пояс.

4.4.3 Мъжки и женски разплодници, без информация за техния произход, но екстериорно отговарящи на Стандарта на породата Каракачанско куче, могат да бъдат вписани в Родословната книга, едва след проверка по потомство и след т.нар. „анализиращо кръстосване“, изразяващо се в прилагане на кръвосмешение I – II, II – I, II – II. При проява в поколението на нетипични за Каракачанското куче признаци, то развъдната дейност с дадения разплодник и с неговите потомци се прекратява. След анализиращо кръстосване, ако нямат отклонения от породния тип, потомците се вписват в племенната книга и впоследствие развъдния процес с тях продължава чрез метода на аутбредно развъждане.

4.4.4. При линии, в които е воден продължителен, тесен инбридинг, би трябвало да се прилага «опресняване на кръвта» посредством аутбридинг.

4.4.5. За неволни актове на покриване преди навършването на съответната възраст трябва да се съобщава незабавно на съответния отговорник за селекционно развъждане на МАКК и на Комисията по С и Р, за вписване или не на кученцата в Родословната книга (РК).

4.4.6. За мъжки и женски кучета, собственост на няколко човека, пред Комисията по развъждане трябва да се представи лице, което ще полага представителен подпис.

4.4.7. Кученца получени от съешаване на женска с двама различни бащи не могат да бъдат вписани в Родословната книга. Изключение може да се направи единствено ако се представи ДНК анализ, удостоверяващ бащинството на съответното кученце. Разходите за анализа се поемат от развъдчика.

5. Име на развъдник и защита на име на развъдник:

5.1. Името на развъдника е допълнително име на кучето. То се регистрира при МАКК и се защитава от него, след заплащане на такса определена от УС на МАКК. Развъдчика (развъдчиците) попълва/т бланка по образец «Заявление за регистрация на развъдник» и се депонира пред КСР. Ако няма съвпадение с предходно заявени имена на развъдници, регистрирани в МАКК, на титуляра/те се издава Сертификат за регистриран развъдник към МАКК.

5.2. Всяко запазено име на развъдник трябва ясно да се различава от вече регистрираните. То се предоставя на развъдчика изключително за лична употреба. Когато развъдника има повече от един собственик, трябва да се заяви лицето, което ще полага представителен подпис от името на развъдника

5.3. Всеки развъдчик член на МАКК може да регистрира име на развъдника си в МАКК.

5.4. Отказване от името на развъдник.

5.4.1 Отказ от по-нататъчното ползване на името на развъдник може да последва по всяко време с декларация до МАКК.

5.5. МАКК трябва да води отчетност за запазените от него имена на развъдници.

5.6. Ако няма други регламенти на клуба, защитата на развъдник отпада при смърт на развъдчика, ако наследникът не заяви прехвърляне името на развъдника на друго име.

5.7. До 10 години от смъртта на развъдника името на развъдника не се предоставя на друг развъдчик. През тези 10 години наследници на развъдника могат да направят заявка за името на починалия развъдчик. Прехвърляне се допуска само при унаследяване или при договорна

уредба, подлежаща на одобрение от МАКК.

5.8. Кученца от кучка дадена под наем, трябва да се запишат с името на развъдника на наемателя, доколкото той може да се смята за развъдчик / прехвърляне право на СР /.

6. Отговорности на развъдчиците при осъществяване на акт на съешаване

6.1. Ако няколко лица имат право на собственост върху мъжко куче, респективно кучка, то правото отговорно да упражнява СР / да бъде развъдчик / има само един от собствениците, при положение че няма сдружение от развъдчици. В такива случаи се води едно единствено име на развъдник.

6.2. Отговорност за пазене - отношенията между собствениците на чистокръвни Каракачански кучета.

6.2.1. Съгласно законовите разпоредби на редица страни отговорно пазещо лице в смисъла на настоящия регламент е онова лице, което в момента на възникване на щетата е предоставило настаняване и храна на животното.

6.2.2. Ако кучката остане един или няколко дни под грижите на притежателя на разплодника, той носи отговорността за щетите, причинени от кучката на трети лица. Съответните собственици или притежатели на разплодници се задължават да се съобразяват с това обстоятелство при сключване на лична застраховка за щети.

6.3. Смърт на кучката:

6.3.1. В случай на смърт на кучката по време на престоя и у притежателя на разплодника той осигурява документа за смъртта и причината от ветеринарен лекар.

6.3.2. Той съобщава на собственика на кучката по-най бързия възможен начин за смъртта и причината за смъртта на кучката.

6.3.3. Ако собственикът желае да види мъртвата кучка, трябва да му се даде тази възможност

6.3.4. Ако смъртта е настъпила по вина на притежателя на разплодника, същия носи гражданска отговорност спрямо собственика на кучката. Ако не носи вина, собственикът на кучката е задължен да възстанови на притежателя на разплодника всичките разходи, възникнали във връзка със смъртта на кучката.

6.4. Притежателят на разплодника е задължен да покрие кучката само с предвиденото куче, с никое друго.

6.5. Ако разплодникът не успее да я покрие, със съгласието на нейният собственик кучката може да бъде покрита с друг разплодник.

6.6. В никой случай не се разрешава покриването на кучката по време на едно разгонване с два или повече разплодници.

6.7. Погрешно покриване:

6.7.1. При непредвиден акт на покриване от друг освен договорения мъжкар притежателят на разплодника, който е поел кучката под своя отговорност, е задължен да съобщи на собственика на кучката и да възстанови всички разходи, възникнали от погрешното покриване, включително и ДНК анализи за бащинство на родените от покриването кученца.

6.7.2. След случайно погрешно покриване от непредвиден мъжкар не се разрешава още едно покриване с уговорения разплодник. За такова покриване собственикът на разплодника не може да предявява претенции към собственика на кучката.

6.8. Документи за покриването се предоставят от Регионалният отговорник по селекция и развъждане.

7. Акт за съешаване.

7.1. Собственикът на разплодника удостоверява правилно извършения акт на покриване като попълва Акт за съешаване, който е удостоверение за покриване. В него той с подписа си удостоверява, че е бил свидетел на акта на покриване. В този акт има място за подписите на собственика на женското куче и на регионалният отговорник СР. Актът за съешаване се изготвя в 3 екземпляра – по 1 за собствениците на кучетата и 1 се изпраща от регионалният отговорник СР до Председателя на комисията по селекция и развъждане.

7.2. Задължение на собственикът на кучката е да се снабди с Акт за съешаване от касиера още преди покриването, да го попълни правилно и да го представи за подпис на собственика на разплодника в присъствието на регионалният отговорник по развъдна дейност. Този акт се попълва веднага след извършването на заплождането. Регионалният отговорник по развъждане и селекция трябва да подпише акта.

8. Протокол за обследване на новородените кученца.

8.1. Този документ е необходим на собственика на женското куче за изготвяне на родословия на новородените. Той се попълва от отговорника по развъдна дейност след оглед на кучилото от 30 до 60 дни от раждането. В този документ се описва броят на женските и мъжките кучета, имената, окраска, № на микрочип или татуировка, особени белези. Протокола се подписва от собственика на кучката и от Регионалния отговорник по развъждане и селекция. Този протокол се представя от собственика на женското куче на Председателя на Комисията по С и Р.

8.2. Отговорника по развъждане и селекция на местната група вписва номера на татуировката / микрочипа в Протокола.

8.3. Председателят на КСР на базата на данните от Протокола, вписва кученцата в Родословната книга на МАКК, Като им вписва съответстващ родословен номер.

9. Картон на кучило

9.1. Картон на кучило се изготвя от Председателя на Комисията по селекция и развъждане или от изрично упълномощено лице за извършването на тази дейност в един екземпляр. Картонът на кучилото се изготвя на базата на данните вписани в Акта на съешаване и Протокол за обследване на новородени кученца.

9.2. В Картона на кучилото се отразяват определените за новородените родословни номера, както и информация за предците в родословната таблица.

10. Сведение относно адресите и лицата, които са придобили кученца.

10.1. Всеки развъдчик трябва да има бележник, в който подробно да си записва имената, адресите и телефоните на всеки нов стопанин на кученце. Развъдчика попълва сведение за новите стапони на кученцата и го изпраща в КСР до две седмици след предаването на последното кученце на нов собственик.

10.2. Всеки развъдчик трябва добре да запознае стопанина на малкото кученце с особеностите при неговото отглеждане и възпитание, както и да препоръча на новия стопанин членство в МАКК.

10.3. Всеки развъдчик е длъжен да предостави на стопаните на кученцето родословие, длъжен е да извади родословни свидетелства на цялото кучило.

10.4. Абсолютно се забранява на членовете на МАКК да предоставят произведени от тях кученца на зоомагазини и кучешки борси. Подобни нарушения се разглеждат от УС, който предлага най-строги наказания пред ОС.

10.5. Председателя на КСР и регионалните отговорници по СР нямат право да правят обследване на кучило и подписват Протокол за обследване на новородени кученца, както и да вписват кучило в Родословна книга на МАКК, ако не им бъде представена квитанция за платена такса от развъдчика.

11. Обезщетение за покриване.

11.1. Притежателят на разплодника има право да на обезщетение за покриване. Условието се вписва в Акта за съешаване и се определят от предварителна уговорка между собствениците на женското и мъжкото куче. Не се разрешава задържането на кучката като гаранция или залог за сигурна бременност.

11.2. Притежателя на разплодника, освен договорената сума за покриването, няма права по отношение на поколението на женската. По-специално, той няма право да получава кученце. Ако обаче се договори даване на кученце, като обезщетение за покриването, тази уговорка се прави писмено преди акта на покриване. В подобна уговорка трябва непременно да се отразят следните моменти:

- а/ момента на избор на кученце от притежателя на разплодника;
- б/ момента на предаване на кученце на притежателя на разплодника;
- в/ момента, в който правото на избор на притежателя на разплодника изтича безвъзвратно;
- г/ момента, в който правото на вземане изтича безвъзвратно;
- д/ уреждане на разходите по транспорта;
- е/ специални договорки, в случай че кучката роди само мъртви или само едно живо кученце или когато избраното кученце умре преди вземането му;

12. Безплодие на кучката

12.1. След правилно извършен акт на покриване услугата на разплодника се смята за извършена и по този начин е изпълнено условието за договореното обезщетение за

покриването. Последното не включва гаранция за плодовитостта на кучката. По усмотрение на притежателя на разплодника, ако кучката не се заплоди, при следващото и разгонване да разреши безплатно покриване или да възстанови една част от сумата за покриване. Подобна уговорка се отразява писмено преди акта на покриване. Договореното право на безплатно покриване се прекратява при смърт на разплодника, кастрирането му или при смърт на кучката.

13. Изкуствено осеменяване.

13.1. При изкуствено осеменяване на кучката ветеринарният лекар/специалистът, който е взел сперма от разплодника, трябва да документира с удостоверение пред Комисията по селекция и развъждане, че прясната или дълбоко замразена сперма е от уговорения разплодник. Освен това собственикът на разплодника трябва да предостави на собственика на женската всички данни безплатно. Ветеринарният лекар/специалистът, който осеменява кучката, трябва да попълни личните си данни и да се подпише на означеното за това място на Акта за съешаване.

14. Отстъпване на правото на развъждане

14.1. За собственик на приплода обикновено се смята собственика на кучката, но правото на използване на приплода на дадена кучка или разплодник може да се прехвърли с договор на трето лице. Отстъпването на правото на развъждане при всеки случай трябва да се извърши писмено и преди предвидения акт на покриване. Писменото преотстъпване на правото на развъждане трябва своевременно да се заяви пред Комисията по селекция и развъждане и да се предостави на Председателя и. В документа за отстъпване на правото на развъждане точно трябва да се опишат правата и задълженията на двете страни. Този който поеме временно кучката с право на развъждане, се смята от акта на покриване до отбиването на кученцата за собственик на кучката по силата на настоящия регламент.

14.2. Ако не са извършени други уговорки, при прехвърляне на собствеността на бременна кучка, новият собственик автоматично се смята за собственик на приплода.

15. Вписване на кученцата в Родословната книга.

15.1. Родословната книга представлява пълен регистър на породата Каракачанско куче и в него се записват всички каракачански кучета с пореден номер, на основание на «Картон за обследване на Каракачанско куче» (попълва се от собственика/ците на кучето и се изпраща до Канцелария на МАКК, където се завежда със съответен номер), или на основание на надлежно оформени развъдни документи на кучило под контрола на МАКК.

15.2. Всички новородени кученца, произведени в МАКК от родословни родители задължително се вписват в Родословната книга.

15.3. Всички Каракачански кучета, означени като «аборигени», с незапълнени родословни пояси: 1-ви, 2-ри и 3-ти (без да се брои пояса на пробанда), но изпълнили условията посочени в точка 4.5.3. от настоящия Правилник, също се вписват в Родословната книга.

15.4. Ако собственик на мъжко чистопородно Каракачанско куче, в смисъла на този Правилник, не е член на МАКК, то член на МАКК, в качеството му на собственик на женската, може да ползва дадения разплодник за селекция и развъждане в смисъла на настоящия Правилник.

15.5. Получените каракачански кученца се вписват в породен регистър на призната от МАКК развъдна организация в страната, в която е постоянното местожителство на собственика на женската. За държави, в които има структури на МАКК, или организации в договорни партньорски отношения с МАКК, кученцата се вписват в регистъра на съответната организация. За всички останали държави, кучетата и кучилата се вписват в Родословната книга на МАКК. Цялата популация на породата, независимо от страната на местоживеене се вписва задължително и в основният регистър на породата Каракачанско куче – Родословната книга на МАКК.

15.6. Задължително условие за издаване на родословни документи на кученцата е родителите им да бъдат вписани в Родословната книга на МАКК, или в регистри на организация, с която МАКК има сключен договор за партньорство и взаимно признаване на родословни регистри.

Този Правилник е одобрен с решение на Общо Събрание на «Международна Асоциация Каракачанско Куче», на 27.09.2009г. в гр. Пловдив.